

den tidligere regering en aftale om forøgelse af ekstra 20.000 operationer og afsatte i samme aftale 1 mia. kr. Det indebar en effektivitetsforøgelse på ca. 8 pct. Det, regeringen nu lægger op til med deres forslag, er en yderligere effektivitetsforøgelse på 10 pct. Alt i alt en forøgelse af kapaciteten på 18 pct., hvilket jo, hvis det kan gennemføres, klart vil være en forbedring for patienterne, som i dag står og venter på sygehusbehandling.

Alligevel vil jeg gerne her fra talerstolen udtrykke Socialdemokratiets bekymring over det konkrete lovforslag.

Først og fremmest er det umuligt ud fra lovforslaget at vurdere, hvordan de ekstra penge skal fordeles til amterne, de enkelte hospitaler og helt ned på afdelingsniveau. Det er umuligt at læse helt konkret, hvilke typer af behandlinger der skal tilføres flere penge. Selv om det af lovforslaget fremgår, at også de medicinske afdelinger kan få del i pengene, har jeg svært ved at se, hvordan det kan passes sammen med sundhedsministerens ønske om kun at udbetale penge til de afdelinger, der kan dokumentere en produktivitetsstigning.

Kl. 17.15

Hvordan måler man produktiviteten på en medicinsk afdeling? Er det på, hvor mange patienter man kan få igennem i løbet af 1 måned? Jeg kan blive bekymret over, at man på de medicinske afdelinger kun kan få del i økonomien, hvis man får ekspederet patienter ud hurtigst muligt. Det er i hvert fald ikke det kvalitetsløft, som vi har så hårdt brug for på det medicinske område.

Ventelistegarantien på 2 måneder skal åbenbart gælde alle. Jeg er bekymret over, om det er de mest syge, der får størst udbytte af denne merbevilling. Der er jo nogle patienter, der lider mere under at stå på venteliste end andre.

Jeg savner også svar på, om pengene kan gå til indkøb af f.eks. nye strålekanoner til kræftområdet, eller om regeringen er blevet så fokuseret på ventelister, at de hellere vil operere åreknuder. Og det er sagt med stor respekt for dem, som har denne lidelse.

Jeg er meget i tvivl om, hvorvidt man i virkeligheden belønner de sygehuse og afdelinger, der har fortjent det. Mange afdelinger har i de senere år gjort en kæmpe indsats for at øge antallet af behandlinger. De har slidt og slæbt uden ekstrabevillinger, og som forslaget ligger nu, vil de ikke blive tilgodeset med flere penge, fordi

de ikke har muligheder for at øge kapaciteten yderligere.

Det virker ikke helt retfærdigt, at de afdelinger, der har været lidt bagud, nu kan øge tempoet og få penge for det, hvorimod omstillingsparate afdelinger, der er spændt til bristepunktet, ifølge forslaget har meget svært ved at få del i midlerne.

Socialdemokratiet vil tage positiv del i det kommende udvalgsarbejde. Vi har som sagt en masse spørgsmål. Vi kan undre os over de mange bemyndigelser til sundhedsministeren, som ligger i forslaget, men vi forventer at blive inddraget i udarbejdelsen af bekendtgørelsen.

Vi er indstillet på at medvirke til de økonomiske merudgifter, når altså den nuværende amtsaftale om en kapacitetsforøgelse på 8 pct. er opnået, men vi er også optaget af, hvor den resterende del af de afsatte 1,5 mia. kr., som eventuelt ikke vil komme til udbetaling, bliver af.

Socialdemokratiet tilsiger derfor et konstruktivt udvalgsarbejde.

(Kort bemærkning).

Jørgen Winther (V):

Det er en kort bemærkning til fru Bautrup fra Socialdemokratiet: Det gik, som jeg havde håbet og forventet, at Socialdemokratiet nu var langt overvejende positiv over for det her forslag. Jeg forstår egentlig også, at man gerne vil være med i udarbejdelse af bekendtgørelsen osv.

Hvad er der sket i Socialdemokratiet i de sidste dage? I fredags var der en meget kendt person her i Socialdemokratiet, fru Pia Gjellerup, der udtalte følgende:

»Så er der den halvanden mia. kr. til sygehuse. Se, der er jo ingen grund til at bruge 1,5 mia. kr., hvis man tror, at det, der vil komme ud af situationen, vil være, at det er de forkerte patienter, der vil blive opereret«. Og så sådan lidt flere ting.

Det, jeg hører nu, er jo altså, at den socialdemokratiske ordfører er langt overvejende tilfreds og så har nogle småproblemer med henblik på, om det nu er de mest syge, der bliver behandlet, osv., og om det er helt retfærdigt.

Jeg kan bare sige: 247.000 mennesker ventede mere end 3 måneder på operation i år 2000. Nu gør regeringen det, at vi vil sørge for, at der ikke er nogen, der kommer til at vente i mere end 2 måneder, medmindre de så får mulighed for at blive behandlet på et privathospital eller tage til udlandet.